

***ἀμύλι** τό, 'μύλ-λι Κάρπ. 'μύλ' Πόντ. (Χαλδ.)
'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀμύλιον. Περί τῆς λ. ἰδ. ***ἈνθΠαπα-**
δόπ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 128 κέξ.

1) ***Ἀλευρον** ἀναμειγνύμενον συνήθως εἰς τὸ ἐκ κρᾶμ-
βης παρασκευαζόμενον φαγητόν. Συνών. ***ἀμυλάλευρο**.
2) **Λεπτοτάτη ἀμμώδης γῆ** Κάρπ.

***ἀμυλιάζω** (I) 'μυλιάζω Πόντ. ('Αμισ. Κερασ.
Χαλδ. κ. ἀ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. ***ἀμύλι**.

***Ἀναμειγνύω** ἄλευρον εἰς φαγητόν συνήθως εἰς τὸ ἐκ
κρᾶμβης παρασκευαζόμενον: ***Μυλιάζω** τὰ λάχανα - τὸ φαεῖν
Χαλδ.

***ἀμυλιάζω** (II) 'μυλ-λιάζω Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ***ἀμυλός**.

Καθίσταμαι ὀλίγον τι ὑγρός: ***Ἐμύλ-λασεν** τὸ ροῦχον.

ἄμυλο τό, Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀμύλα ἦ, Χίος — **Λεξ.**
Λάουνδ. Περίδ. — Κορ. ***Ατ.** 2,42 καὶ 5,15 'μύλ-λα
Κάρπ. Κύπρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. — ΧΠαλαίσι.
Θάνατ. Εἰρήν. 9.

'Εκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄμυλον. Περί τοῦ τύπ. ἀμύλα, ὅστις
ἐσχηματίσθη κατὰ τινα ἀναλογ. μεταπλασμόν, πβ. κρέμα,
τσιπία κττ., ἰδ. Κορ. ***Ατ.** 2,42 καὶ 5,15 καὶ ***ἈνθΠαπαδόπ.**
ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918/20) 128 κέξ. Πβ. καὶ **ΑΣακελλάρ.**
Κυπριακ. 2,659. Ὁ τύπ. καὶ παρὰ Σομ., ὁ δὲ τύπ. 'μύλ-λα
καὶ παρὰ Μεουρσ. καὶ Δουκ.

1) **Λεπτὴ κόνις ἀλεύρου Καλαβρ.** (Μπόβ.) Συνών. **κατα-**
στατό, νισεσιές. 2) Τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βρα-
σμένου γάλακτος σχηματιζόμενον λιπῶδες παχὺ στρώμα
κατὰ τὴν ψύξιν αὐτοῦ, πῖαρ Χίος — **Λεξ.** Λάουνδ. Περίδ.
— Κορ. ἐνθ' ἀν. Συνών. **καϊμάκι, τσίπα.** Πβ. **ἀνθό-**
γαλα. β) Ὁ ἐπίπαγος τῆς ἀσβέστου Χίος. 3) Τὸ
λίπος ζῆου καὶ πρὸ πάντων χοίρου Κάρπ. Κύπρ. Με-
γίστ. Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. — ΧΠαλαίσι. ἐνθ' ἀν.: ***Ἡ**
'μύλ-λα τοῦ δοίρου ἐν' περὶτον καλὴ 'πὸν τὴν 'μύλ-λαν τοῦ
τραοῦλ-λου (περὶτον = περισσότερον, τραοῦλ-λος = τράγος)
Κύπρ. Τὸ φαεῖν μας ἐν' μετὰ τὴν 'μύλ-λαν τοῦ δοίρου αὐτόθ.
|| Φρ. **Μετὰ τὴν 'μύλ-λαν μου τηγανίζεις τὸ φλαντζίν μου** (διὰ
τοῦ ἰδίου μου λίπους τηγανίζεις τὸ ἡπάρ μου. ***Ἐπὶ φρι-**
κτῶν βασάνων) αὐτόθ. || Παροιμ. **Νηστεύκομεν τὸ λαρτὶν**
τῶαί τρώμεν τὴν 'μύλ-λαν (λαρτὶν = πάχος, λίπος συνήθως
τοῦ προβάτου. ***Ἐπὶ ἀνελικρινούς**) αὐτόθ. || Ποίημ.

***Ἐλεγεν**, ἔρωτα πικρὴ, γιὰτὶ μετὰ βασανίζεις,

'ς τὴν 'μύλ-λαν μου τὸ κρέας μου γιὰτὶ τὸ τηγανίζεις;

ΧΠαλαίσι. ἐνθ' ἀν.

***ἀμυλόβρεγμα** τό, 'μυλ-λόβρεμαν Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. ***ἀμυλοβρέχω**.

Τὸ νὰ πίπτῃ λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή. Συνών. **ἀμυ-**
λοψιχάδισμα, ἀμυλοψιχάδισμα, ψιχάλισμα.
Πβ. **ἀμυλοψιχάδι, ψιχάλα.**

***ἀμυλοβρέχω**, 'μυλ-λοβρέχω Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. ***ἀμυλά** καὶ τοῦ ρ. **βρέχω**.

1) ***Ἀπροσ. πίπτει λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή.** Συνών.
***ἀμυλοψιχαδίζω, ψιχαλίζω.** 2) ***Ἡ μετοχ. 'μυλ-**
λοβρεμένος, ὀλίγον τι ὑγρός: ***Ἐβκαλεν** τὸ πονκάμισόν του,
γιὰτὶ ἐνι 'μυλ-λοβρεμένον 'πὸν τὰ νερά. Συνών. ***ἀμυλός.**
Πβ. **ἀμυλιάζω** (II).

***ἀμυλογελῶ**, 'μυλ-λογελῶ Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. ***ἀμυλά** καὶ τοῦ ρ. **γελῶ**.

***Ολίγον τι γελῶ, ὑπομειδιῶ.**

***ἀμυλόδρωμα** τό, 'μυλ-λόδρωμαν Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. ***ἀμυλοδρώνω**.

***Ἐλαφρὰ ἐφίδρωσις.**

***ἀμυλοδρώνω**, 'μυλ-λοδρών-νω Κύπρ.

'Εκ τοῦ ἐπιρρ. ***ἀμυλά** καὶ τοῦ ρ. **ἰδρώνω**, παρ' ὁ
καὶ ***δρώνω**.

***Ἐλαφρῶς, ὀλίγον τι ἰδρώνω:** ***Ἀρκίνησεν** νὰ 'μυλ-λο-
δρώνῃ τὸ μωρόν, ***ἐν-νὰ** τὸ ἀφήσῃ ἢ βράστῃ. **Μέν-ι-στέκης**
'μυλλοδρωμένος 'ς τὸν ἀέραν. || ***Ἄσμι.**

Τὸ 'ἡ φούχτα μου 'μυλ-λόδρωσε τὸ' ἐν μπορ' ἀποθυμᾶν
(δὲν μπορῶ νὰ ξεθυμᾶν).

ἀμυλοκέρι τό, ἀμάρτ. 'μυλ-λοτῶεριν Κύπρ. — **ΔΛι-**
πέρτ. Τζιυπρ. τραοῦδ. 3,56.

'Εκ τῶν οὐσ. ἀμύλα καὶ κερί.

Κηρίον ἐκ λίπους: Ποίημ.

Νὰ λυγῇ, νὰ στάσ-σῃ ἢ φτωθῇ σὰν 'μυλ-λοτῶεριν π' ἀφτεῖ,
νὰ καρτερεῖ τὸν θάνατον μερόνυχτα πκρόν νὰ 'ρτῇ.

Συνών. **ἀλειμματοκέρι, ξυγγοκέρι.**

***ἀμυλόπιττα** ἦ, 'μυλ-λόπιτ-τα Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ **πίττα**.

Πίττα κατασκευαζομένη διὰ λίπους χοιρινού: **Σήμ-**
μερα ἐκάμαμεν 'μυλ-λόπιτ-ταν 'πὸ τὴν 'μύλ-λαν τοῦ δοίρου.
|| Παροιμ. **Μετὰ τὰ 'μυλ-λοσφοντζίσματα** 'ἐν κάμνουσιν 'μυλ-
λόπιτ-τες (ἐπὶ τοῦ προσπαθοῦντος ἐξ ὀλίγων καὶ εὐτελῶν
μέσων νὰ κάμῃ τι ἄξιον λόγου).

***ἀμυλὸς** ἐπίθ. 'μυλ-λὸς Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα.

***Ὁ ὀλίγον τι ὑγρός, νοτερός:** **Τὰ ροῦχα ἐν' 'μυλ-λά**
ἀκόμα, 'ἐν ἐστεγνώσαν καλά. Τὸ σιτάρην ποῦ ἐπλύν-ναμεν 'ἐν
ἐστεγνώσαν καλά τὸ' ἐν' 'μυλ-λόν. Συνών. 'μυλ-λοβρεμέ-
νος (ἰδ. ***ἀμυλοβρέχω**). Πβ. **ἀμυλιάζω** (II).

***ἀμυλοσφόνγισμα** τό, 'μυλ-λοσφόντιστα Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ **σφόν-**
γισμα.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., τὰ ἀποξύσματα τοῦ ἀπομένον-
τος λίπους ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων βουτυροδοχείου: Παροιμ.
Γυρεύκει νὰ κάμῃ πίτ-τες μετὰ τὰ 'μυλ-λοσφοντζίσματα (ἐπὶ τοῦ
πειρωμένου ἐξ ὀλίγων καὶ εὐτελῶν μέσων νὰ κάμῃ τι ἄξιον
λόγου). Πβ. ***ἀμυλόπιττα**.

***ἀμυλόχλωρη** ἦ, 'μυλ-λόχλωρη Κύπρ.

Τὸ θηλ. τοῦ ἐπιθ. ***ἀμυλόχλωρος** οὐσιαστικο-
ποιηθέν.

***Ἡ νωπὴ μυζήθρα ἢ μήπω ξηρανθεῖσα.** Συνών. **ἀνα-**
δερεῖ (ἰδ. **ἀναδερός**).

***ἀμυλοψιχάδι** τό, 'μυλ-λοψιχάδιν Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. ἄμυλο, παρ' ὁ καὶ 'μύλ-λα, καὶ **ψιχάδι**.

***Ἡ λεπτὴ καὶ ἀραιὰ βροχή.** Συνών. **ψιχάλα.** Πβ.
***ἀμυλόβρεγμα.**

***ἀμυλοψιχάδισμα** τό, 'μυλ-λοψιχάδισμαν Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. ***ἀμυλοψιχαδίζω**.

